

Büyük Mücadele Serisi

18 Peygamberlik Sözleri Olarak Yedi Kilise

Büyük Mücadele serisine, İsa'nın Matta 24. bölümde bulunan vaazıyla başladık. İsa, dünyanın sonunun belirtilerini anlatırken kendi zamanından dünyanın sonuna kadar önemli olayları açıkladı. Onlardan biri M.S. 70 yılında Kudüs'ün yani Yeruşalim'in yıkılışıydı. Ondan sonra İsa şöyle dedi:

Matthew 24:9 O zaman sizi sıkıntıya sokacak, öldürecekler. Benim adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek.

Matta 24:21-22 Çünkü o günlerde öyle korkunç bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²² O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak.

İsa'nın takipçilerine ilk büyük zulüm, putperest Roma tarafından yapıldı. Hristiyanlar'ın mal ve mülklerine el konuldu ve hapse atıldılar. İşkence görüp amfitiyatrolarda vahşi hayvanlara atıldılar veya diri diri yakıldılar. Bazıları haça gerildi. Onlar ölürken ziyaretçiler gülererek alkışladılar. İmparator Nero'nun zamanından (M.S.37-54-68), 313 (Konstantin) yılında Milan Fermanıyla Hristiyanlık tanınmış bir din olana kadar bu baskı devam etti.

Ancak putperestlik ölmedi. Hristiyanlık onurlandırılmış bir din olduğu zaman, İsa'ya adanmamış insanlar, dünyasal hedefleri için kiliseye katıldı. Hristiyanlık yozlaştı ve putperestlikten pek çok doktrin ve ayin geldi. Daha kötüsü, putperestliğin ruhu kiliseye geldi. Allah'ın sevgisi ve karakteri silik olarak görüldü.

Sadık kalan imanlılar bu olumsuz gelişmelere karşı geldiler. Saf ve pak bir Hristiyanlık yaşadıkları için, kilise tarafından bu insanlara zulmedildi.

Daniel 7:25 Yüceler Yücesi'ni kötöleyen sözler söyleyecek, O'nun kutsallarına baskı yapacak. Belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi amaçlayacak. Kutsallar üç buçuk yıl için eline teslim edilecekler.

Papalık, yetkisini tanımayan Hristiyanlara baskı yaptı. Bu dönem 3 buçuk yıl devam edecekti. Hatırlıyorsunuz sembolik peygamberlik sözlerinde, hükümdarlıklar ve papalık için, bir gün bir yıl demek ve her yıl 12 otuz günlük aydan oluşuyor. Böylece 360 gün çarpı 3 eşittir 1080 gün. Yarım yıl için 180 günü daha ekleyeceğiz, toplam 1260 gün demek.

Vahiy 12:6 Kadınsa çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün beslenmesi için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

Kadın simgesiyle resmedilen kilise, papalıktan kaçtı. Yüzyıllar boyunca Valdens gibi insanlar gizli gizli gerçeğe tanıklık ettiler. El ile yazarak, yasak olan Kutsal Yazılar'ı kopyalayıp dağıttılar. Başka protestocular ortaya çıktı. John Wycliffe, Kutsal Kitap'ı İngilizceye çevirdi ve papalığın suiistimallerini gösterdi. Kilise liderleri onu mahkemeye götürüp idam etmeye çalıştılar. Hus ve Jerome Bohemya'da yakıldı. Luther'in yazıları yasaklandı. Milyonlarca Protestan idam edildi. Ama Kutsal Kitap'ın söylediği gibi, reform yasaklıyken, baskı 1260 gün yani 1260 sene devam etti. Bu dönem, papalığın tam gücüne geleceği 538 yılından (Justinian Ostrogotları romadan kovdu, pope was left with no opposition) 1798 yılına kadar sürecekti. 1798 yılında Fransız orgeneral Berthier papayı tutukladı ve bu zulüm dönemi sona erdi. Ancak İsa, "O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmiş olanlar uğruna o günler kısaltılacak" dedi. Protestan Reformu bu baskı dönemini kısıtladı.

Bunlar büyük olaylardır. Gördüğümüz gibi, Kutsal Kitap büyük tablo çizerek olayları gösteriyor. Ancak Kutsal Kitap bunları daha detaylı gösteriyor mu? Evet diyorum. Bugün, yedi kiliseyi önbildiride bulunan peygamberlik sözleri olarak göstermek istiyorum. Sonra yedi mührü önbildiride bulunan peygamberlik sözleri olarak göstermek istiyorum.

Vahiy kitapçığında 2. ve 3. bölümde peygamber Yuhanna, İsa'dan gelen yedi mesajı yedi kiliseye yazdı. Bu yedi kilisenin şehirleri, şu an Türkiye'nin Ege bölgesinde yer alıyor. Onlar şunlardır: Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sart, Filadelfiya ve Laodikya. Bu isimleri tanıyorsunuz. Efes, İzmir, Bergama'yı tanıyorsunuz. Tiyatira bugünkü Akhisar'daydı. Sart, Salihli'dedir. Filadelfya bugünkü Alaşehir'de ve Laodikya, bugünkü Denizli'deydi.

Bu yedi mektup, Yuhanna'nın zamanındaki yedi kiliseye yazıldı. O kiliselerin durumuna hitap eden bu yedi mesaj, İsa'dan gelen önemli nasihat, uyarı ve teşvik sözleriyle doludur. O mesajlar bizim için de geçerli çünkü o kiliselerin karşılaştıkları sıkıntılar ve durumlar ile biz de yüz yüze gelebiliriz.

Yüzyıllar boyunca Kutsal Kitap'ı araştıranlar, bu mesajlarda başka bir boyut buldular. Mesajlar, sadece Yuhanna'nın dönemindeki kiliselerin durumunu değil, aynı zamanda Tanrı'nın halkının yedi büyük dönemini tasvir ediyordu. Ne demek istediğimi anlatmak için belki en kolay yöntem, konuya dalarak göstereyim.

Vahiy 2:1 "Efes'teki kilisenin meleğine yaz. Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin ortasında yürüyen şöyle diyor: ² 'Yaptıklarını, çalışkanlığını, sabrını biliyorum. Kötü kişilere katlanamadığını da biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerini elçi diye tanıtanları sınadın ve onları yalancı buldun. ³ Evet, sabırlısın, adım uğruna acılara dayandın ve yılmadın. ⁴ Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın. ⁵ Bunun için, nereden düştüğünü anımsa! Tövbe et ve başlangıçta yaptıklarını sürdür. Tövbe etmezsen, gelip kandilliğini yerinden kaldırırm. ⁶ Yine de olumlu bir yanın var: Nikolas yanlılarının yaptıklarından nefret ediyorsun; ben de nefret ederim. ⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene Tanrı'nın cennetinde bulunan yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim.' "

İsa ve O'nun elçilerinin zamanında, kilise görelî olarak pak ve iyiydi. İsa'nın takipçileri sapkınlıkları ve sahte elçileri tanıyıp reddettiler. Burada Nikolas yanlılarından bahsediliyor. Nikolas kimdi? 2. yüzyılda herhalde İzmir'de doğmuş, sonra Fransa'da pastör olarak çalışan İrenaeus, Nikolas yanlılarının Hristiyan olma iddiasında bulunduklarını fakat zina etmek ve putlara sunulan kurban etini yemekten kaçınmadıklarını söyledi. Biz bu yedi kiliseye sembolik tarihsel dönemler olarak baktığımız için, Nikolas yanlılarının günahlarına sembolik olarak da bakabiliriz. Yani, elçisel kilise, ahlaksızlığa karşı durdu. On Buyrukları yerine getirdiler.

İmanlılar o dönemde zorluklar çektiler. Yahudi kökenli imanlılar havralardan atıldılar ve putperest kökenli imanlılar alaya alındılar ve sosyal hayattan atıldılar. Her zaman, yeni inançlarını savunmaları gerektiği için katılmışlardı ve İsa onlara, "Başlangıçtaki sevginden uzaklaştın" dedi.

Kilisenin ikinci dönem, İzmir'deki mesajla başlıyor.

Vahiy 2:8 "İzmir'deki kilisenin meleğine yaz. Ölmüş ve yaşama dönmüş, ilk ve son olan şöyle diyor: ⁹ 'Sıkıntılarını, yoksulluğunu biliyorum. Oysa zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan'ın havrası durumunda olanların iftiralarını biliyorum. ¹⁰ Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, denenesiniz diye İblis içinizden bazılarını yakında zindana atacak. On gün sıkıntı çekeceksiniz. Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. ¹¹ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden hiçbir zarar görmeyecek.' "

İzmir kilisesi baskı görecekti. Burada İsa, imanlıları teşvik ediyor. Yerel bir kilise olarak biz Polycarp adında bir piskoposun idam edildiğini biliyoruz. Başkaları da idam edildi. Bazen Yahudiler, Romalı yetkilileri imanlılara karşı kışkırttılar. Yerel olarak biz İzmir'deki kiliseye verilen mesajın doğru olduğunu biliyoruz. Ancak bu olayı genişletebiliriz ve Hristiyanlığın tarihine genel olarak bakabiliriz. İsa'nın ve elçisel zamandan sonra büyük baskı dönemi var mıydı? Büyük Mücadele vaaz serisinde baskı dönemini gördük mü?

Kesinlikle evet. Hatırlıyorsunuz ilk baskılar, büyük ölçüde putperestlikten geldi. Hristiyanlığın büyümesi putperestliğe büyük bir tehdit oldu. Nero ile başlayan büyük baskılar, çeşitli zamanlarda ve çeşitli şekillerde yüzyıllar boyunca devam etti. İmanlılar, tiyatrolarda köpekler tarafından parçalanmaları için bazen vahşi hayvanların postalarına sarıldılar. Çarmıha gerildiler, diri diri yakıldılar. Malları ve mülklerine el konuldu ve Roma'da katakomplara yaşamaya mahkum edildiler.

İzmir'deki kiliseye mesaj, on günlük bir zulüm döneminden bahsediliyor. Ağır da olsa, on gün uzun bir dönem değildir. Ancak gün-yıl ilkesini uygularsak ne olacak? On senelik Hristiyanlara ağır zulüm zamanı var mıydı tarihte?

Hatırlıyorsunuz, Büyük Mücadele Serisinde 3. vaazda Vikipedi'den gelen şöyle bir alıntıyı okuduk (<https://tr.wikipedia.org/wiki/Diocletianus>):

24 Şubat 303'de Diocletianus'un Hristiyanlara karşı ilk fermanı yayımlandı. Buna göre imparatorluk içindeki Hristiyan kitapları ve ibadet yerleri yokedilecekti. Ayrıca Hristiyanların ibadet için bir araya gelmeleri de yasaklanıyordu. Diocletianus'un Nicomedia'daki sarayındaki yangın ve Anadolu'daki ayaklanmalardan sonra imparator Hristiyanlara yönelik daha sert yaptırımlara başvurdu ve tüm piskopos ve rahiplerin tutuklanmasını emretti. Bunlar Hristiyanlıktan vazgeçmenin bir işareti olarak görülen kurban vermeyi kabul ettikleri takdirde serbest bırakılıyorlardı. Bu zulüm dalgası en sert biçimde imparatorluğun doğu eyaletlerinde uygulanıyordu ve 313 yılına kadar sürdü. Bu tarihte Konstantin ve Licinius tarafından Milano Fermanı yayımlandı.

Bir tahmine göre bu dönemde 3.000-3.500 kadar Hristiyan öldürülmüştü. Diğer birçokları da işkence görmüş ve hapse atılmışlardı. Zulmün Hristiyanlar üzerindeki etkisi o kadar büyük olmuştur ki İskenderiye kilisesi Diocletianus'un hükümdarlığının başlangıcını Şehitler Dönemi'nin başlangıcı olarak kullanmışlardır. Zulmün bir başka sonucu da Dalmaçyalı Marinus adında birinin Titano dağına kaçması ve ileride San Marino cumhuriyeti olacak ülkeyi kurmasıdır.

Kaç kişinin öldürüldüğünü kimse bilemez. Bazı tahminler okuduğumuz makalede olandan daha yüksektir. 10 sene boyunca Şehitler Dönemi yaşandı. Gün-yıl ilkesini kullanarak bu Şehit Dönemi İzmir kilisesine verilen ön bildirine uyuyor.

Vahiy 2:12-17 “Bergama'daki kilisenin meleğine yaz. İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şöyle diyor: ¹³ ‘Nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan'ın tahtı oradadır. Yine de adıma sınıksız bağlısın. Aranızda, Şeytan'ın yaşadığı yerde öldürülen sadık tanığım Antipa'nın günlerinde bile bana olan imanını yadsımadın. ¹⁴ Ne var ki, birkaç konuda sana karşıyım: Aranızda Balam'ın öğretilerine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemeleri, fuhuş yapmaları için İsrailoğulları'nı ayartmayı Balak'a öğreten Balam'dı. ¹⁵ Bunun gibi, sizin aranızda da Nikolas yanlılarının öğretilerine bağlı olanlar var. ¹⁶ Bunun için tövbe et! Yoksa yanına tez gelir, ağzımdaki kılıçla onlara karşı savaşırım. ¹⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene saklı mandan vereceğim. Ayrıca, ona beyaz bir taş ve bu taşın üzerinde yazılı olan yeni bir ad, alandan başka kimsenin bilmediği bir ad vereceğim.’ ”

Bergama'daki kilisede hem öğreti hem de pratik açısından yozlaşmaya başladı ve İsa onları azarlıyor. Tekrar Nikolas yanlılarını görüyoruz. Eski Ahit'te Balam, İsrailoğulları'nı ayartmıştı. Nikolas yanlıları ve Balam'ı sembolik olarak düşündüğümüzde ne sonuca varabiliriz?

Eski Ahit'te, Allah'ın halkı, putperestlerle din ve politika ittifakına girdiği zaman, bu, zina simgesiyle tasvir edilirdi. Örneğin, sonraki ayetlerde Rab peygamber aracılığıyla İsrail'le konuşuyor:

Hezekiel 16:15-18 “Ama sen güzelliğine güvendin, ününü kullanarak fahişelik ettin. Her geçene gönlünü kaptırdın, kendini teslim ettin. ¹⁶ Giysilerinden alıp kendine süslü tapınma yerleri yaptın, oralarda fahişelik ettin. Böylesi ne olmuştur, ne de olacaktır. ¹⁷

Sana verdiğim altın, gümüş süslerden erkek suretleri yaptın, onlarla fahişelik ettin. ¹⁸ İşlemeli giysilerini alıp onların üzerine örttün. Onlara zeytinyağını, buhurumu sundun.”

Kutsal Yazılar’a göre Allah’ın halkı putperestlik yapınca, bu ruhsal zina ve fahişeliktir.

Konstantin, Hristiyanlığı tanınan bir din yaptığı zaman kilise yozlaşmaya başladı. Gerçekten, kalpten İhtida etmeyenler, dünyasal hedefleri için kiliseye katıldı ve putperest ayinleri ve öğretileri getirdiler.

313 yılında Hristiyanlığın tanınan bir din olduğu zamandan papalığın kuruluşuna kadar, bu dönemi, Bergama’daki kiliseye verilen mesaj, ruhsal olarak iyice betimliyor. Maalesef, bu durum, ne kadar kötü olursa olsun, daha kötü seviyeye düşecekti.

Vahiy 2:18-29 “Tiyatira’daki kilisenin meleğine yaz. Gözleri alev alev yanan ateşe, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı’nın Oğlu şöyle diyor: ¹⁹ ‘Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını biliyorum. Son yaptıklarının ilk yaptıklarını aştığını da biliyorum. ²⁰ Ne var ki, bir konuda sana karşıyım: Kendini peygamber diye tanıtan İzebel adındaki kadını hoşgörülle karşılıyorsun. Bu kadın öğretisiyle kullarımı saptırıp fuhuş yapmaya, putlara sunulan kurbanların etini yemeye yöneltiyor. ²¹ Tövbe etmesi için ona bir süre tanıdım, ama fuhuş yapmaktan tövbe etmek istemiyor. ²² Bak, onu yatağa düşüreceğim; onun yaptıklarından tövbe etmezlerse, onunla zina edenleri de büyük sıkıntıların içine atacağım. ²³ Onun çocuklarını salgın hastalıkla öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler, gönülleri ve yürekleri denetleyen ben olduğumu bilecekler. Her birinize yaptıklarınızın karşılığını vereceğim. ²⁴ “ ²⁵ ²⁶ Ben Babam’dan nasıl yetki aldım, galip gelene, yaptığım işleri sonuna dek sürdürene ulusların üzerinde yetki vereceğim. Demir çomakla güdecek onları, Çömlek gibi kırıp parçalayacaktır. ²⁷ ²⁸ ²⁹ Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”

Tiyatira, İzmir’den arabayla sadece bir buçuk mesafede olan günümüzün Akhisar’ındaydı. Tiyatira’daki kiliseye verilen mesaj pek hoş değildir. Bergama’da Balam ve Nikolas öğretilerine bağlı olanlar vardı. Fakat burada Tiyatira’da, kilise sahte peygamber olan İzebel’i hoşgörülle karşılıyor. Yozlaşması daha yüksek bir noktaya geldi demektir.

İzebel kimdi? Sembolik olarak onu nasıl yorumlayabiliriz?

İzebel, Eski Ahit’te, İsrail kralı olan Ahav’ın karısıydı. İzebel, putperest Tyros kralının kızıydı ve o, putperest rahipleri İsrail’e getirerek İsrail halkının çoğunu, ahlaksız Baal ibadetine yönlendirdi. 538 yılında papalık, tam bir yetkiye ulaştığı zaman kilise yozlaşması hızlandı.

Pavlus şöyle yazmıştı:

2. Selanikliler 2:3-4 Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. ⁴ Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini

hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır.

Bu imandan dönüş, tabii ki Hristiyanlığın yozlaşmasıdır. Yasa tanımaz adam papadır. Protestan reformu ortaya çıkmadan önce papalığın hakim olduğu dönemde, İsa'daki kurtuluş, putperestlikten gelen ayinler, gelenekler ve insanların uydurdukları sahte öğretilerin altında kaldı. Rahipler, İsa'nın olması gereken yeri gasp ettiler ve kurtuluşu insanlara para karşılığında sattılar. Putlara kilisenin izniyle tapınıldı ve Şabat Günü ezildi. İsa, kiliseye tövbeleri için zaman ayırdı ama kilise tövbe etmedi. Kilisede iyi insanlar da vardı ve İsa onlara, “Ama size, yani Tiyatira'da bulunan öbürlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan'ın sözde derin sırlarını öğrenmemiş olanların hepsine şunu söylüyorum: Ben gelinceye dek sizde olana sımsıkı sarılın. Üzerinize bundan başka bir yük koymuyorum.”

Tabii ki, bu dönemde büyük zulüm vardı. Putperestliğin Hristiyanlığa karşı zulmu, papalığına nazaran küçüktü. Bu zulmu, 7 mühürde daha çok göreceğiz. Şimdi, yedi kiliseyi sembolik dönemler olarak bırakalım. 4 kiliseyi gözden geçirdik. Sonra, diğer üçe bakacağız.

Kutsal Kitap, bütün bu olayları bazen açıkça, bazen sembolik olarak çeşit yolla, değişik peygamberler aracılığıyla önbildirdi. Kutsal Kitap'a güvenebilirsiniz.